

inDEPENDENT
FORMATION

1/2

✓

Omluvte prosím posunutí stránkování,
které vzniklo přepisováním textu na
jiném typu psacího stroje.

S S T Rec., B L A C K F L A G a jiní

Vznik této firmy a této kapely /ale i v opačném pořadí/ je především dílem Grega GINNA. Dnes již třiatřicetiletý kytarista zformoval BLACK FLAG v r. 1976 pod vlivem dění v New Yorku/Patti SMITH, TELEVISION, RAMONES aj/. Jako velice technický kytarista však již na počátku své kariéry odmítl všechna kliše a pozlátka do nichž se halila většina kytaristů před-novovlnní éry a se zpěvákem Keithem MORRISEM, basákem DUKOWSKIM a bubeníkem Brianem MIGDOLEM se z nepřející kalifornské Hermose Beach přemístil zprvu stejně málo do chápajícího Los Angeles. Neusálé zkoušení vyvolalo vhuť natočit a vydat cokoli u jakési lokální firmy. Ta však zkrachovala a takto kapela vzala do vlastních rukou a v r.1978 spatřila světlo světa EP deska "NERVOUS BREAKDOWN". Greg dal své firmě nic neznamající název SST. Bylo to východisko z nouze, neboť až v r.1979 se BLACK FLAGu podařilo zajistit v L.A. koncertování. Dalšími deskami - alba "DAMAGED" /1981/ a "EVERYTHING WANT BLACK" /1982/ - si získali skvělou reputaci - nejprve jako punková /Greg však s odpor budícím hárem/, posléze pak jako hezky tvrdě hardcorová kapela "MY WAR", 1984, "SLIP IT IN" 1985 aj. /, která mezitím prošla také obdobím plným instrumentálek v nichž Greg Ginn postavil, svou silně individuální, svobodnou kytarovou hrou a la jazz rock, kapelu v očích mnoha fans mimo zákon /EP deska "THE PROCESS OF WEDDING OUT", 1986/. Nešlo však o nějaké kliše či tápání v temnotách, ale o výraz jeho postoje. Totiž že rock n roll není žádnou konceptuální záležitostí a každý má právo riskovat hledáním nových cest a pospíváním idejí dál. Samozřejmě za předpokladu, že na to má a nebějí se reakce publika a kritiky, která nemá ráda otevřené formy. Jenže rozšuplíkování současného světa /kultury/ je to poslední k čemuž by se BLACK FLAG přikláníli a tak byla jejich historie neustále plná změn. K nim přistupovaly i personální změny - po původní sestavě následovala změna na post zpěváka, kde se objevil kytarista Henry ROLLINS, jedna z nejzajímavějších a nejpůsobivějších postav amerického a světové hard-corové scény /v současnosti působí solově/. V polovině tohoto desetiletí pak spolu s Gregem, basákem Kirou ROESSIEREM a bubeníkem Billem STEVENSONEM vytvořil snad nejkompaktnější podobu Black FLAG. Ani ta však neměla dlouhé trvání a ke všeobecnému překvapení odešel Greg GINN - nyní s novými spoluhráči ve sk. GONE. Samozřejmě vše v rámci SST Rec., kterou spolu s Chuckem Dukowským stále vede. V jejich každoročně vydávaných katalozích se už objevilo několik desítek jmen o nichž se už hodně psalo - mj. HUSKER DU, THE MINUTEMEN, THE MEAT PUPPETS., THE SACHARINE TRUST /není jistě třeba připomínat, že jde o nejrespektovanější americké kytarové bandy/; hodně píše - DINOSAUR JR., FIREHOSE, ALWAYS AUGUST, THIS IMMORTAL SOUIS, SWA; a jistě hodně bude psát - ZOOGS, DAS DAMEN, BLOOD ON THE SADDIE, BLIND IDIOT GOD a mnoho a mnoho dalších. Co napsat k tomu jak to u SST Rec. chodí. Je to jen snad pár bodů - kapely mají kontrolu nad vlastním nahráváním a často si navrhují i obaly desek. Firma se stará jen o technické záležitosti. Smlouvy se uzavírají vždy na jedno LP a jde víceméně jen o jakési přátelské řehody. Odchod nějaké kapely k velké značce není důvodem k nenávisti, konečně, když pak kapela uspěje, jdou o to víc na odbyt její desky nahrané ještě u SST /viz např. HUSKER DU/. Snad právě díky těmto slušným vztahům přežila firma a hlavně pak sk. BLACK FLAG soudní tahanice v r.1983 kdy byli dokonce někteří z nich ve vězení za to, že se opovážili uvést svá jména na vlastní desce v době, kdy bylo postavení kapely probíráho u soudu. Jediným výdobytkem po letech dluhů je pouze to, že mají vlastní aparaturu, kapela tak nestihl osud sanfranciských DEAD KENNEDYS, kteří byli v minulém roce pro naprosté finanční vyčerpání díky soudní při, notabene nakonec dopadla v jejich prospěch, nucení kapelu rozpustit /stálo však vedou fy Alternatice Tentacles/ SST. Rec. však chytla doslova druhý dech - začala vydávat dokonce i kompaktní desky a natáčet video-clipy /např. pro FIREHOSE a SWA./, a počet vydávaných titulů rok od roku roste. Kromě toho je Chuck šéfem Globe Network, firmy organizující turné jednotlivých kapel, což vešce prospívá kvalitě muziky jakou pak prezentují.

A dobré muziky podle něj není kolem nikdy dost. Obavy o repertoárovou kvalitu a tím i budoucnost SST Rec. může uzavřít Greg Gin: "Jakmile je něco etablováno, začíná to být konzervativním. Pokud jde o mne, poženu věci co nejdál. Bylo by blbý, kdyby se SST přesunula k nějakým tradič-
nějším záležitostem jako je blues či co, aby pak mohl režim říkat: SST to není žádná hrozba naší kultury". Já osobně chci být co největší hrozbou kultury. Nepřestanu riskovat!"

"Kde nic není, tam se nemůže nic přihodit, vítejte v ... Žádném věku." Tohleto motto a název "NO AGE" je jistě vhodné pro zemi, kde se toho v rockové muzice děje opravdu hodně a kde si mohou jedni - SST+Co. - dobírat druhé - v tomto případě je to nejspíš narážka na newyorskou No Wave a snad i na New Age. Ovšem toto dvojalbum /SST, 102, 1987/ jako by jedny i druhé částečně svádělo pod jednu střechu a vytvářelo tak jakousi "konkurenci". Na "NO AGE" se objevují různorodí interpreti, kterým se daří vymanit ze všeobecně známého "edičního" plánu SST Rec. - tedy z bigbitu.

ALTER NATIVES je kvartet z Richmondu, Virginie a jsou jedni z nejdrá-
ždivějších kombinací základní linky kytary, basy a bicích s divokým saxem a flétnou. Krkolonné změny tempa jsou obtěžkány drsnými sériemi akordů připomínajících zvuk KING CRIMSON /LP "HOLD YOUR TONGUE", SST 075/. Stejně jako většina podobných kapel, i oni musí být viděni živě - kdy jsou silnějšími - aby se jim mohlo uvěřit.

BLACK FLAG se do této instrumentální kompilace zařadili svým obdo-
bím, kdy si zařadili v jazz-rocku a kdy jejich fanouškům z vyhledá-
vání nových forem vstávaly vlasy hrůzou na hlavě /EP "THE PROCESS OF WEDDING OUT"/ a kritici nevěděli, jakou nálepku jim zrovna přilepit. Volnost hudebního výrazu v jejich podání přehodnotila pojem instru-
mentální muziky a inspirovala mnoho dalších mladých muzikantů.

BLIND IDIOT GOD jsou tři mladíci, kteří snad naplňují krédo předchá-
zející skupiny. Dobří přátelé ze St. Luis změnili své životní vyhlídky - pítí piva po motelech - a nechali se kromě jiného inspirovat mistry rychlosti, skupinou METALLICA a také legentou reggae jménem King TUBY. Svým zvukem důrazné bezpražcové baskytary poháněné tvrdými údery palce a podporované masivními bicími a hustou, běsnící kytarou hnanou přes fuzz-box, vytvářejí koláže melodií zalitých do betonu zběsilostí skrývající se v kytarě Andy Hawlinse. Zdůrazňují radikální změny podstaty a dynamiky jako protiklad ke změnám v melodiích a rytmech. Debutové album BLIND IDIOT GOD /SST 104/ zapůsobilo na všechny a nic na tom nezmění ani pár kousků v duchu výše uvedeného rastamana. Jsou nádherní a vášniví, ochotní strhnout svou zvukovou stěnu a znova a znova ji kolem vás vystavět.

Scott COLBY pracoval několik let na nahrávkách jiných interpretů - např. Henry KAISERA, Zoogs RIFTA aj. - a nyní se vrnul na jeden z nej-
citlivějších nástrojů, slide guitar, jejíž mdlý posun not zvyšuje a snižuje stupnici o bezdeché tremolo a vytváří tak jeden z nejlehčích zvuků k poslechu. Scott COLBY je podivuhodně zasvěcen do mistrovských schopností své kytary a píše tak nová slova do lexikonu svého hudebního jazyka, přičemž zkompletoval album plné lyrických skladeb - "SLIDE OF HAND" /SST, 151/.

Steve FISK je inspirován nádherně roztráštěným ~~zvukem~~ druhem šilenství, využívá různé variace nalezených zvuků, stejně jako kousky svých nejoblíbenějších písní. Výsledkem je plně realizovaný zvuk nahrávek, které dříve dabovaly nejruznější témata - včetně industriální a ambientní hudby a dalších stylů na elektronickém základě /"DEATHLESS DEYS", SST 159/.

Henry KAISER je jeden z nejvšestrannějších a nejplodnějších umělců této firmy. Vystupuje, ať již jako solista či jako host, na více jak 70-ti albech /samozřejmě nejen na této značce/. Když sečtete všechny druhy hudebních stylů a stylistické rozdíly mezi nimi, tak jen v

Americe samotné dojdete asi tak k dvěma stovkám nejrůznějších technik a výsledných pravidel. A Henry K. je z těch, snažících se být mistrem všeho. Od free-improvizací až k žhavému blues, od avantgardní hudby až po korejskou sen-wa a další hudební styly, o jejichž existenci jste určitě nikdy nemohli slyšet. Na této kompilaci je uvedena ukázka z alba "DEVIL IN THE DRAIN"/SST 118/, na němž se zabýval sinclavierem; v současnosti nejpokrokovějším digitálním hudebním komputerem zvládnout věci neuvěřitelné /viz. album "JAZZ FROM HELE od Franka Zappy z minulého roku/.

Henry KAISER našel konečně člověka, sáňd jediného na celém světě, jenž stačí jeho divokým improvizacím. Fred FRITH si postupem mnoha let - od HENRY COW přes ART BEARS až ke SKELETON CREW a jiné projekty- vybudovat pověst jednoho z největších kytarových objevitelů. FRITH+ KAISER se představují ve zcela improvizovaných live nahrávkách /"WITH ENEMIES LIKE THESE, WHO NEEDS FRIENDS ?, SST 157/, v níž dosahují syntézy stylů víc než fantastické. Smyčcové symfonie odrážejí bezprostřední pocity obou umělců, mistrů svých nástrojů. Nic menšího než "skutečná" hudba.

GONE, to je ex-kytarista BLACK FLAG Greg GINN doprovázený dvěma maníky/bicí a perfektně "kovová" baskytara/. GONE jsou na instrumentální křížové výpravě, jejíž počátky sahají ještě do dob Gregova působení u BLACK FLAG. Dunící a vybuchující rytmy, tak prvotní a hrozivé, jsou jen začátkem zvukového rozkladu, který s děsivým klidem vytvářejí. Gregův zuřivý, osobitý styl je protkáván, či spíše deformován rytmikou. Nikdo předtím nehrál na kytaru tak jako on. Zde se však vyproštuje z dlouhých sol, prostě jen zhustí a zintenzivní každý kus a dělá to tak dlouho, dokud to nemá aspon pár minut /"LETS GET REAL, REAL GONE FOR A CHANCE", SST 061/. GONE využívají základní prvky funku, jazzu a rocku, slučují je a prohlubují tyto styly a v tomto procesu dávají zrod jedné z nejobtížněji chápaných sérií zvuků/"GONE II, BUT NEVER TOO GONE, SST 086/.

LAWNDALE přenesli starobylou hudební tradici "surf music" /viz. "west-coast" a kapely typu Beach Boys, Mamas And Papas apod./ - jedné z prvních velkých instrumentálních skladeb - do současnosti a s nekrotným smyslem pro uličnictví tři kytarystů do ní včlenují elementy jazzu, county+western, flamenca a všeho možného. Zkrátka legrace ve stylu kytarových ztřeštěností, vyvolávajících pohodu a úsměv na tváři /"BEYOND BARBACUE - SST 087 a "SAS UATCH ROCK" - SST 125/.

PAPER BAG jsou zcela v zajetí improvizace. Nebudují žádné skladby, styly nebo přehrávky starých písní. Jejich muzika je zcela spontánní a své inspirace čerpá většinou ze svého okolí a nadání členů kapely. Je tak svobodná, jak jen hudba může být. PAPER BAG zhotovují zvukové struktury, které jsou jen malou částí jejich virtuozity. Jsou v dokonalé souhře, a proto je zvuk tak úžasně soudržný, vždy vzrušující a nerozpadá se do náhodně pochycených fragmentů /"TICKET TO TRAUMA" SST 076, "A LAND WITHOUT FENCES" SST 170/.

PELL MELL z oregonského Portlandu jsou kronikou jedné z nejmambicióznějších pop-instrumentálních experimentálních skupin. Živá a vzrušující muzika je zblázněná do Nino ROTY a Neila SEDAKY. Moderní akce v klasickém pojetí je to, co někdy chybí/"BUMBER CROP"-SST 158/.

Glenn PHILLIPS proslul již jako mladík coby kytarista legendárního HAMPTON GREASE BANDU /70. léta/. V současnosti uvádí u SST Rec. LP "ELEVATOR"/SST 136/ s nádherně svěžími instrumentálkami pomp rockového charakteru, v nichž se prezentuje jako skvělý, úchvatný kytarista, což však není nic v porovnání s jeho divokým koncertním rejem. V hutné jazzrockové rytmice shlukuje příjemné melodie a jeho písně tak obsahují divokou krásu působící na všechny posluchače tím, jak se vznášejí do oblak nebo sestupuje až k branám pekla.

Lee RANALDO, zakládající kytarista SONIC YOUTH, vydal na SST Rec. sólo LP "FROM HERE TO INFINITY"/Narážka na Jonesův román "Odtud až na věčnost"/, na němž využívá na konci každé skladby efektů tzv. "Nekonečné drážky", která tak vytváří dojem jakési magnetofonové smyčky.

Elliott SHARP - muzikant a teoretik s dlouhou a plodnou kariérou obsahující snad všechny formy moderní kompozice. Geniální, všestranný instrumentalista s pověstí jednoho z největších současných umělců a skladatelů. Mistr všech stylů, ať už používá konvenční hudební notace nebo fibonacciho série při práci se THE SOLIDER STRING QUARTETem, jehož kompozice mohou být zahrnuty v jakékoli retrospekci moderních skladeb. To jen pro krátké seznámení. Jinak na zn SST alba "TESSALATION"ROW" a IN THE LAN OF THE YAHOOOS".

UNIVERSAL CONGRESS OF je skupina ex-kytaristy SACHARINE TRUST Joa BAIZA: Staví most mezi radikalizmem bopu/jazzový styl ze 40.let/ a radikalizmem punku a pokládá vedle sebe kousky od Howlin WOLFA až po Johna COLTRANEa. Čili divoká bezstarostnost blues a čistý druh bopu /"UNIVERSAL CONGRESS OF - SST 109/. Totě zatím vše. U SST Rec. brzy nashle!

Ostrov Oduševnělého Zdraví

New York je obrovské středisko v podstatě všech druhů hudby, centrem, které si ani nedokážeme představit. V okruhu muzikantů, kteří se zabývají nejrůznějšími improvizacemi, punk-jazzem a jinými experimenty, působí od konce 70. let kytarista a saxofonista Elliot SHARP. Na svém kontě má již hruba deset LP a uspořádal také tři kompilace newyorských, i jinych jemu blízkých kapel. /mj. "STATE OF UNION", Zoar 1982/. Tou zatím poslední je 2 LP "ISLAND OF SANITY" /Ostrov oduševnělého zdraví/ vydaná v minulém roce u západoněmecké firmy No Man a Land.

Jako ty předchozí, i tato kompilace uvádí kapely, které jsou mu hudebně a názorově blízké a jiným společným zánkem je, že jde většinou a omálo známá jména. Ošidné je však to, že každá skupina či interpret uvádí na labu jedinou skladbu, což je však údělem všech kompilací a tak i zde jde hlavně o hrubou orientaci. Hlavním cílem tohoto 2 LP tedy bylo zmapovat okruh lidí kolem Elliota Sharpa, které sledává zajímavými. Někteří již v té době za sebou měli vydané desky, jiní na to teprve čekají, všechny uvedené skladby jsou však zveřejněny poprvé. Takže k věci.

Zcela vyjímecně postavení - a to nejen v N.Y.C. - zaujímají SKELETON CREW Fred Frith, Tom CORA a Zeena PARKINŠOVÁ tuto kapelu založili v r.1982. Vydali dvě zajímavá alba s hudbou založenou na syntéze různých hudebních oblastí - experimentální rock, no wave, improvizace, východní folklor, noise apod. Na "LEARN TO TALK" /Recommended Rec., 1984/ se výrazně projevuje vliv lidové hudby, rockový prvek pak převažuje na "THE COUNTRY OF BLIND" / Rec. Rec. 1986/ Pro tvorbu SKELETON CREW jsou charakteristické nezvyklé rytmické struktury vyplývající z toho, že jsou obsluhováni zároveň bicí a další nástroje. Texty písní mají převážně politický charakter - otázka svobody, postavení jedince ve společnosti atp. Počátkem léta t.r. soubor ukončil svou činnost, projekt je však i nadále otevřen a jeho členové se věnují nejrůznějším dalším akcím.

Další trio se zve FISHAROSSES /drums, Keyboards, bass, voc/. Hlavní postavou je bubeník Rick BROWN /ex-V-EFFECT, CURLEW, IESSBATTERIES/. Jde o pokračování tvorby V-EFFECT s jinými lidmi. - tedy politický obsah, neboť život v USA poskytuje dost námětů. Naléhavá slova jsou zdůrazněna dynamickou a energeticky interpretovanou muzikou, ovšem v menším rozsahu než tomu bylo u V-EFFECT. Ukázka na této desce je ještě méně výraznější a pro seznámení s FISHAROSSES nevhodná. Měl jsem možnost vidět kapelu na koncertě a určitě by se našla reprezentativnější věc. Počátkem t.r. vydali album "FISHAROSSES" /snad u Shimmy Rec./

Velmi významné postavení zaujímá mezi newyorskými improvizátory John ZORN /elt.sax, klarinet, vábničky/. Desky vydává asi tak od r.1980 a to většinou ve spolupráci s místními hudebníky - např. C.MARCLAY, T.CORA, D.MOSS, A.LINDSAY, B.LASWELL, P.BLEGVAD, I.MORI aj. Jde o r yzí improvizace a v jeho diskografii patří k nejvýznamnějším double "LOCUS SOLUS"/Rift, 1983/, kde na každé straně spolupracuje s dvojicí hudebníků v různých kombinacích - např. zpěv+turtables/gramofony/, bicí+kytara, bicí+klávesy.... Výsledkem jsou zhruba dvouminutové, velice dynamické improvizace. Jedním z jeho posledních projektů je COBRA - znovu improvizace s newyorskými improvizátory, a před necelým rokem vyšlo 2LP "COBRA"/Hat Art, 1987/ velice nízkým nákladem a již prakticky nesehnatelné.

Ke stálejším Zornovým spoluhráčům patří Christian MARCLAY/turntables/. Jeho hudební aktivity jsou výlučně spjaty s manipulací s deskami na několika gramofonech. V r.1986 vydal solové album "THE RECORD WITHOUD COVER"/1986, / bez spoluúčasti jiných hudebníků. Naopak sám působí na projektech lidí jako J.Zorn, E.Sharp, D.Moss, F.Frith, Tenko Ueno aj.

Mezi blízké Sharpovy spolupracovníky patří tři bubeníci - Charles K., NOYES, Robert PREVITTE, David LINTON. Na této kompilaci se Ch.K.Noyes představuje jako improvizátor na bicí a perkuse. V roce 1982 vydal své zatím jediné solové album "THE WORLD AND THE RAW PEOPLE"/Zoor Rec./, na němž mu vypomohli J.Zorn, Leslie Dalaba /trumpet/ a Henry Kaiser. Jde o free-improvizace. R.Previtte vydal album "BUMP THE RENAISSANCE"/Sound Aspects, / a jazzem a dále pak hudbou pro video "DULL BANG..." /Dossier, 1987/. David Linton se uvádí rytmickou záležitostí - bicí doplněné o syntezátory a pásky/"ORCHESOGRAPHY", Neutral, 1987/.

Mezi další významné postavy N.Y.scény patří vystudovaný grafik a výtvarník David GARLAND. Koncem 70.let působil ve skupině AD HOC. a od r.1980 je sólistou. V roce 1986 vydal LP "CONTROL SONG"/Review Rec./, na němž se ~~nahle~~ objevuje mj. J.Zorn, Ch.Marclay, G.Klucsevsek aj. "Tak jako jiní lidé píší love songs, já píší control songs - písně o naší potřebě, o vyvarování se a manipulaci tohoto významu kontroly /ovlivňování/, který všichni používáme tak, aby nám pomáhal fungovat." - to jsou jeho slova na téma jeho desky. Po hudební stránce se nesnaží zapadnout do žádného stylu. Objeví nápad a zvuk a pracuje na něm tak dlouho, až je z toho píseň. Je to multiinstrumentalista, využívá především elektronické nástroje, které kombinuje s flétnami, akordeony.... Vystupuje především solově, používá přednatočených pásků, občas se zúčastňuje i projektů jiných místních muzikantů - např. C.MARCLAY'S TOWER OF BABEL.

Elliotta SHARPA můžeme na této kompilaci slyšet v duu s R.Previtem nazvaném CARBON. Sharpova solová diskografie je ovlivněna různými hudebními oblastmi - improvizacemi. free-jazzem, jazz punkem, funkem, etnickou hudbou. Improvizační schopnosti projevuje především na koncertech, což zachycuje album "T/HERE"/Zoor, 1983/. První strana obsahuje solové improvizace na kytaru, sax. a klarinet z vystoupení v Praze a Brně. Jde o velice temperamentní a energické záležitosti. Na straně druhé jsou jeho improvizace z koncertů v New Yorku, kde s ním hraje Ch.K.Noyes, L.Dalaba, Ch.Marclay. Zajímavé a působivé jsou zejména improvizace s posledním z výše jmenovaných. Sharpova vystoupení v jednom klubu bylo velice výstižně charakterizováno těmito slovy: "A náhle zhasla světla a začala třetí světová válka, po níž bezprostředně následovala čtvrtá až šestá." Nejmarkatnější je na "CARBON"/Atonal, 1984/, kde mu vypomáhají tři bubeníci - C.K.Noyes, D.Linton, Mark Miller a dále pak L.Dalaba na trumpetu. Deska sice neoplývá délkou - nějakých třicet minut - ale po hudební stránce je doslova nabitá energií. Všechny skladby lze charakterizovat jediným slovem - rituál. Po poslechu této desky můžeme cítit něco velice zvláštního, jakoby jste prošli něčím zhuštěným a stali se účastníky nějakého nedefinovatelného procesu, který nelze popsat slovy. Je to uvnitř nás. Album patří bezpochyby k tomu nejlepšímu, co Sharp vydal. Zatím poslední album - "IN THE LAND OF YAHOO'S"/Dossier, 1987/

naznačuje pravděpodobnou změnu orientace. Ve větší míře zde využívá el.bicí a skladby mají zřetelnější podobu písní. Elliot SHARP působí i jako člen jiných kapel - např. na této desce uvedení MOFUNGO a především SEMANTICS - spolu s N. ROTHENBERGEM /sax./ S. BENNETTEM /dr./ Toto seskupení vydalo alba "SEMANTICS" /Reviw Rec. 1986 a "BONE OF COMECTION" /SST,1987/ plná zajímavých improvizací. Není to však nic oproti jejich koncertům - v březnu vystoupili mj. v Budapešti. Koncem září t.r. vydal SHARP sólové album "LARYNX" /EFA,1988/

Dalším souborem jenž bude pravděpodobně pro newyorskou scénu příslibem je BOSHO - tři perkusisté a kytarista. Koncem r.1987 vydali album "CHOP SANITY SOCKY" /Dossier/. Samozřejmě ne všechny soubory na "ISLAND OF SANITY" patří mezi zajímavá a tvůrčí. THE PRESIDENTK jsou jakoby v proudu easy-listening jazz rocku a také ukázky od DETAILS AT ELEVENS, THE ORDINAIRES a TOX KILLER jen rozmělnují kombinaci rocku, jazzu a jazz-rocku a v porovnání s ostatními působí dost chudě. Jak však bylo na začátku uvedeno, jedna skladba je dost málo a tak se snad v budoucnu s těmito setkáme na větší ploše.

Co říci na závěr - to, že hlavním dílem a cílem této kompilace nebylo zmapování určitého okruhu N.Y. scény již bylo řečeno úvodem. Snad zde měli být zastoupeni také David MOSS a TENKO dvě osobnosti náležící k tomu nejlepšímu co tato oblast hudebnímu světu dala. Většinu uvedených skupin a solistů se snaží přistupovat ke své tvorbě zcela osobitým způsobem., v některých případech značně neobvyklým /viz. Christian MARCLAY/. Tvoří tak velice významnou součást nejen newyorské, ale světové hudební scény. Stojí opravdu za to všimnout si jmen jako SKELTON CREW, SEMANTICS, Elliot SHARP, TENKO, John ZORN, David GARLAND a další

Zpracoval Jiří Hynek

podzim 1988

B O N G W A T E R

172

se poprvé objevili na kompilaci "20TH ANNIVERSARY OF THE SUMMER OF LOWE" kterou pod pořadovým číslem 001 vydala v min. rocenová newyorská fy. Shimmy Discs, vedle jmen jako HALF JAPANESE, SHOCKABILLY, THE SHAVED PIGS, MISSIE FOUNDATION aj. Poté vyšla EP deska "BREAKING NO NEW GROUND" /Shimmy 002/ a to už se název BONGWATER stával v N.Y.G. pojmem. Krutý rock duniých akord. ženoucích skladby nervy drásající houštinou psychedelie jejímž trním prohnali Lenovu "Julii" a "Zepelínovskou" "Four Sticks" v nádherné úletové verzi kytarového kouzlení stojícího úplně mnohoznamou melodickou linku. Letošní 2LP "DOUBLE BUMMER" /Shimmy 011/ pak knockoutuje všechny pochybovačné hlavy nevěřící, že BONGWATER jsou nejsilnějším motorem nově vzniklé firmy. Hlavní zásluhu na tom asi má muž jménem KRAMER, jak se zdá šéf firmy, který všechny desky produkuje a nahrává v místním studiu Noise N.Y., no a je basákem a zpěvákem BONGWATER a skupin nad jejichž jmény zajásá srdce každého příznivce undergroundu - FUGS, B.A.I.L.L., SHOCKABILLY, BUTTHOLE SURFERS. Také zbylí členové v tomto nezůstávají pozadu - zpěvačka a filmová hvězda Ann MAGNUSONová zpívala ve skupině PUISALLAMA bubeník David LICHT byl u B.A.L.L., KLEZMATICS a SHOCKABILLY a kytarista Dave RICK u PHANTON TOLIBOOTH a YO LA TANGO - a ve většině těchto kapel ještě všichni hrají! Na oné EP desce pak s nimi hrál mj. Fred FRITH a Chris COCHRANE ze sk. NO SAFETY, a zde se zase objevuje na trubku Don CHERRY, Cob y BATTY a Gary WINDO. Tedy hudebníci nejružnějšího zaměření. Stržení vírem BONGWATER a můžete si jen vybrat zda pro vás bude tato deska "Dvojnásobným propadákem" nebo "Dvojíitou kocovinou po drogách". Osobně se přikláním k tomu druhému významu alba - tedy pořádný absták, a má-li někdo trýznivé acid-pocity, pak procházka tímto bludištěm rock n' rollu postaví každého na hezkých pár chvil mimo své okolí. Nejprve se

do vás opře tryskající kytarová instrumentálka "Lessbians of Russia", která vás nažene do středu jedné z nejpodivnějších současných kapel a pak už na vás úvodem skladby "Frank" Ann Magnusenová zařve coby dívčí protějšek Gaby Haynese z BUTTHOLE SURFERS a její kolegové ji, věrni svým hudebníminulostem doprovázejí se stejně zdrcujícím účinkem. Následující "We Did It Again" je převzatá od Kevina AYERSE. Neustále se zrychluje spolu s kolovrátkovým opakováním "Uděali jsme to zase". Osvobozující "Homer" obsahuje citát z operní arie a po krátkém monologu hlavní protagonistky se rozjíždí "Joy Ride" končící patetickými vlnami kytarových riffů - něco na způsob symfonie interpretované hezký hlasitým orchestrem. V "Decadent Iranian Country Club" Ann pokračuje ve svém monologu diskrétně doprovázena předivem kytar. "David Bowie Wants Ideas" je tvrdou přípravou na poslední skladbu stále ještě Astrany alba - "Rock+Roll, Part 2." Garry GLITTERA. Ann zpívá jen v málokteré skladbě a zde o překot vypráví jakýsi příběh do něhož temně hučí nesmrtelný kytarový hit spalován divokým rejem solové kytary. V odeznívající gradaci všeobecného hluku se jen ozve výkřik "I Die!". Stranu B otevírá "Just May Be the One" Mike NESMITHE z MONKEES - hezkou písničku v tvrdém podání BONGWATER v refrénu rozjedou do punkové zběsilosti aby ji pak v závěrečné sloce uklidili a navázali s ní na "There You Go" Johnnyho CASHE v níž se Ann překonává v countryové vroucnosti topící se ve žblunkajícím bahně pestrých syntezátorů do nichž se zapisují krásné zvuky steel-kytary. Poté se přežene kytarová smršť ve skladbě "Shark" a na radě je "Jimmy", opravdová perla se svou kvílivou kytarou jejíž zvuk se pohybuje od hvězd až do středu Země a co chvíli vše smetává tvrdým hrábnutím do strun. A tak to jde dál a dál - bludiště v němž se za krátkým rohem skrývá kytarová psychedelie nejhrubšího zrna spolu s hard core, rockem, noise a také překvapení typu "Dazed and Confused", či i zepelínovská "Dazed and Confused" v čínštině! apod. Dvacet sedm skladeb stmelených různými konkrétními zvuky, telefonáty, ukázkami z TV programů, slovy slavných /mj. Nixon, Roosvelt.../, které však tento skvěle choreograficky propracovaný monolit posílá i s celým establišmentem do prdele a svou satirou demaskuje současnou americkou morální bídu neméně působivě jako to před více jak dvaceti lety dělal Frank ZAPPA a albech "FRANK CUT" či "ABSOLUTELY FREE". "DOUBLE BUMMER" je k dispozici a o Shimmy Discs jistě brzy uslyšíme více. Alternativně hitparádový rytmus ve stylu Cabaret Voltaire či D.A.F., kytarově elektronická hudba od JOY DIVISION pře WIRE až po NEW ORDER, dráždivé efekty po vzoru YELLO a do toho všeho - a je toho jistě ještě více, jen sáhnout do paměti - je vlita spousta života a energie včetně vlastního chápání zavedených vzorců. To je belgický duet THE NEON JUDGEMENT T.B.FRANK /g,voc/ a Dark Da Dave /synth/ se v oblasti alternativního rocku pohybují od r. 1980, kdy vystupovali v místních punkových klubech a vydávali především singly a EP desky. Zprvu ostřejším post punkem s řezavou killingjokeovskou kytarou a výraznou rytmikou. Toto období shrnuli kompilací "1981 -84" vydanou vlastním nákladem /asi 10 000 ks/ v r.1985. Vymanili se z lokálních pout a po mini -LP "M.B.I.H. se dostali známější i pro anglické posluchače a také to mělo za následek smlouvu se celkem známou nez. firmou Play it Again Sam. U ní pak vydali další dvě alba s muzikou čerpající z výše uvedených vzorů - "MAFU CAGE" /1986/ a "HORN AS HELL" /1987, bez záruky/. Hitparádově pěšni, ale vedle takových NITZER EBB či MUTE DRIVERS přeci jen nevýrazní. Stará škola je však nadále přitažlivá, zvláště když ji absolvují studenti dále rozvíjející její pevné základy.

A co se stává skutečným hitparádovým hitem? V současnosti rozhodně kapely, které na Ostrovech rostou jako houby po dešti dle tohoto vzorce: veselý, ničím nezatížený zvuk+ punková spontánnost+něco hezkého, nejlépe blondatého v úpředí s mikrofonem /ALL ABOUT EVE a další/. K těm nejlepším se bezpochyby řadí /hlavně díky kontraktu s fy. RCA/ THE PRIMITIVES. Krátké písničky této manchesterské čtveřice mají blízko k bubble gumu 60. a 70. let./BLONDIE, UNDERONES aj./ Hrají je s mladistvou posedlostí a k tomu zpívá blondatá Tracey hit "Crash" /z alba "LOVELY" vydaného letos/. Co chcete více? Nic se tím nezkaží a nanáročnější věci jsou tady jini.

Náročnější, mj. také na sluch, jsou WORLD DOMINATION ENTERPRISES - jedno z největších překvapení první půlky tohoto roku. Trio Kid Dobson, Steve Jameson a Dagger Matters debutovalo albem "LET S PLAY DOMINATION" /Product Inc./ a naštěstí se nejedná o debutové album oslnující, jak už tomu naopak naneštěstí v současnosti bývá i v anglické nezávislé hitparádě - nějakým tím hitem a vodopádem dalších příjemných melodií. a zvuků. WORLD DOMINATION ENTERPRISES jdou ve stopách australských BIRTHDAY PARTY a mnoha amerických kapel tvořících "noise", po našem "hluk" či "rámus" /SWANS, BUTTHOLE SURFERS? SONIC YOUTHaj./ A jejich zvuk trhá na cáry vše to, co bylo možno vychutnat jako vcelku normální muziku. Na albu se objevuje rap, rockabilly, hip hop, reggae, elektro-dub... a na to vše útočí baskytara, kytara a bicí jako lis, který vám místo příjemné stravy nabízí těžko rozžvýkatelné kostičky nedefinovatelné hmoty, jejíž chuť vám však dlouho ulpívá na jazyku /resp. v uších/. Tuto chuť nechťsi vyzkouší každý sá, "Podnik pro ovládnutí světa" však nabízí ještě jedno: poezii ghetta a odpor proti establishmentu, zároveň však bezmocnost a neustálé potýkání se s ní. Jak na to /na ni/? Útokem vpřed!!!! A WORLD DOMINATION ENTERPRISES smetávají nejen východní obecnost nepřivyknuté na kapely tohoto druhu /na jaře t.r. se totiž objevili na budapeštském Carrote Festivalu, spolu s PERE UBU, THE SHRUBS a THE EX/, ale také své rodáky, kteří z jejich koncertů odcházejí tak jako recenzent Melody Makeru Paul Clemens letos v dubnu: "Jediné co mohu říci je to, že když mě "pustili" a "nechali odejít", odloupl jsem své rozmlácené tělo od zadní stěny sálu a odplížil se do svobody po špičkách".

F U T U R A M A F E S T I V A L - G e n t /Belgie/

Sestava kapel na festivalu vypadá jako přehled skupin objevivších se na titulních stránkách a v hlavních člancích letošního Melody Makeru - kapel, které v roce 1988 přinesly rocku plno nového a nejlepšího..... Nejpůsobivější muziku letos dělali tito umělci - FOETUS, Black FRANCIS /PIXIES/, Gibby HAYNES /BUTTOLE SURFERS/, Guy CHADWICK /HOUSE OF LOVE/, Kristine HERSH /THROPPING MUSES/, Bjork /SUGARCUBES/, Sinead Ó CONNORovav tedy ti, kdož mají schopnost být uchvázeni, "stráveni", zničení vlastními kreacemi, prodírající se nezmapovanými světem a hnáni neodolatelným nutkáním.

GORE ukázali, že mají opačný problém než následující skupina /NITZER EBB/, jejich úderné Black Sabbathovské riffy mají přirozenou schopnost zastrášovat, ale kapela nemá vůli publikum potěšit, působit mu radost. Dokonce i na "domácí půdě" musí neklidný metalový "tanec" sk. GORE bojovat o tok aby naplnil přehnaná očekávání.

THIN WHITE ROPE produkují mamutí noise bez jakéhokoliv náznaku úsilí. Guy RYSER & Co. stáli nehybně na scéně, když rozpoutávali přívál žluče a agrese "ochucené" country. Přiškrčený řev písně "Some Velvet Morning" a masivní lomez písně "Red Sun" jsou opravdu zvuky z předpekli, ale když se už už otevírala stavidla nespoutanosti, čas, který měla kapela přidělený vypršel. Publikum bylo sice potlučeno, ale ne krvavě. Mít tak THIN WHITE ROPE k dispozici dalších deset minut bylo by jejich závrať působící inferno neodolatelným, nedalo by se mu utéct, způsobilo by těžká zranění.

THE WONDER STUFF jsou - stejně jako předchozí VOICE OF THE BEEHIVE - good time. V jiné společnosti kapel by jejich "good time music" byla postačující; tentokrát /jsou zde BUTTHOLE SURFERS, PIXIRS, HOUSE OF LOVE, THIN WHITE ROPE a další/ to sotva stačí. Pro WONDER STUFF je štěstí nutností, na pouhou zázračnou shodou okolností.

Henry ROLLINS /ex- BLACK FLAG/ je Miky Tysonem hardcore /Tyson je profi-mistr světa v těžké váze- pozn. překl./ Od vytetovaného hesla "Search and Destroy" /Vyhledej a znič/ přes ramenní lopatky až po "manifest" "Liberty or Death"/Svobodu nebo smrt/, který, jak se zdá obklopuje jeho dílo, žije tento boxer in extremis. Pořád je do pasu nahý. Pořád vystupuje ve sportovních šortkách. Pořád přináší běs a agresi. Jeho písně pořád napadají publikum s jemností útoku na bodáky. Pořád se mu dostalo nejhlasitějšího přijetí. Je však smutné, že Henry a jeho kapela zní pořád jako injekce Vanhalenů, plná opičích žláz.

Guy CHADWICK přišel na scénu nervózní, ale nezastrašený. Jeho THE HOUSE OF LOVE jsou sebedůvěřiví natolik, že nechávají působit své písně. A ty opravdu "fungovaly". Skladby jako "Touch Me" rekonstruují vlivy 60. let. a nabourávají je tak hořkosladkým šrapnel že z toho mizí duchové jejich minulosti. "Koupána" v NewOrderovském modrém světle, odstartovala kapela dosti kulhavě, teprve časem Chadwickův hlas "odvázal" publikum perlami jako "Christine". Ke konci nakonec dav kapituloval pod vahou a záplavou křišťálových melodí kapely. Když doznívaly poslední kaskády "Destroy the Heart", přišli do zákulisí BUTTHOLE SURFERS a zase rychle odešli.

Nejméně 6.000 Belgičanů zpívalo všechna slova písně "Nimrod's Son" od THE PIXIES. Kým vypadala tak rozkošně. Šklebila se od náušnic k náušnici a děkovala publikum za vřelé přijetí frázemi jako "Thank You". Byla vlastně jediným kontaktem kapely s realitou. Black FRANCIS byl již ztracen v zóně příšeří. Vše, co mohl dělat, bylo zírat, křičet a výt. Ale je to vytí, při kterém by se srazilo mlíko. PIXIES mají nádherný talent, schopnost vytráskat smysl z naprostého nesmyslu. Od prvních akordů "Bone Machine" až po přídavek "In Heaven" byli PIXIES nezastavitelní, zdánlivě zde nepřekonatelní.

Ale byli zde BUTTHOLE SURFERS, uctívači velkého božstva Chaosu. Původně měli vystoupit před PIXIES, ale cestou někde mezi Brixtonem a Belgií ztratili půlku výbavy, svou dia-show, tanečnici a bubenicí Theresu. Na světě není nic tak bázeň-nahánějícího jako komatózní Buttholes. Teď však již kompletní kapela, podle svých vlastních standardů naplno rozbaluje svou ječivou energii. Během první půl hodiny se nic tak nedělo /alespoň podle běžného průměru/: nahé tanečnici bylo nařizeno, aby si šla oblíct aspoň triko, nechce-li skončit ve

vězení, basák vyzvrátil na scéně svůj oběd a pkak i večeři, a Gibby také zpočátku vypadal, že bude zvracet. Byla to vlastně "normální" show Buttholes, až do přídavku, kdy Gibbyho megafon vyl a kytarová miasma kapely sklouzla až do absolutní vřavy, do na prach drtícího ne-pořádku a zmatku. Odtud už nebyla žádná cesta zpátky. Buttholes odešli ze scény exaltováni. Publikum rovněž. Já odcházel a dumal nad tím, proč žádný britský festival není s to sehnat tak kvalitní sestavu kapel.

Ted Mico, Melody Maker, October 8., 1988
přeložil Petr Štembera

NEW INDEPENDENT RECORDS

- × ALTERED STATES - Is Anyone Out There /Ediesta
- ALARM - Electric Folklore /I.R.S. mini LP Live
- BRILLIANT CORNERS - What is In a Word /McQueen
- BUDD Harold - The White Arcades /Land
- ✓ BURNING SPEAR - Mistress Music /Slash
- ✓ BALANCING ACT - Three Squares and a Roof/Illegal
- BAD BRAINS - Live/SST
- BEAT FARMERS - The Pursuit of Happiness/RCA
- CAVE nick And THE BAD SEEDS - Tender Prey/Mute
- CHESTERFIELDS - Crocodile Tears/Household
- CHELSEA - Back Trax/Illegal
- COCTEAU TWINS - Blue Bell Knoll/4AD
- *CICCONE YOUTH - The Whitey Album/Blast First
- ✓ CARGO SET - Independence/Right Stuff
- DEL LORDS - Based on a True Story/Enigma
- DEAD CAN DANCE - The Serpents Egg/4AD
- ✓ EX - ~~AWRALEX~~ Aural Guerilla /Ex
- ✓ FULTIME MEN - Your Face My Fist Twin Tone
- ✓ FRAZER Dean - Dean Frazer Sign and Blowe/Greensleaves
- FIELDS OF THE NEPHILIM - The Nephilim/Situation Two
- GANG GREEN - Another Wasted Nights/Funhouse
- ✓ GENE SYNDROME - The Gene Syndrome/Gene
- HUGO LARGO - Drum/Land
- ✓ KING BLANK - The Real Diut/Situation Two
- ✓ KING OF LUXEMBOURG - Sir+Royal Bastard/Cherry Red
- KAISER Henry - Those Who Know History are Roomed to Repeat It/SST
- ✓ LETHAL AGRSSION - Life is Hard/Funhouse
- LEMONHEADS - Greater/Word Service
- MINIMAL MAN - Pure/Licensed
- MOMUS - The Tender Pervert/Creation
- ✓ The MEDITATION - For the God of Man/Greensleaves
- MONOCHROME SET - Westminster Affair/EG CD 1982 - 85
- ✓ PARANOID VISION - Schizophrenia /FOAD
- PUBLIC ENEMY - It Takes a Nation of Millions to Hold us Back/Def Jam
- ✓ RANKING Roger - Radical Departure/IRS
- SONIC YOUTH - Sonic Death/Blast First Live
Day Dream Nation/Blast First
- SKIN - Shame, Humility, Revenge/Product Ind.
- SMITHS - Live At National/Rough Trade
Rank/Rough Trade
- ✓ SLAVE RAIDER - Take The World by Storm/Jive
- ✓ SNEETCHES - Lights Out with the Sneetches/Kaleidoscope

- SAINT BITS - Mouful Gries/SST
- SCREAMING TREES - Invisible Latern/SST
- TUCKER Hoyd - Toy Bor/Plastickend
- TANZA Steve - Conundrum/Dossier
- THAT PETROL EMOTION - End Of the Millenium Psychosis Blues/Virgin
- WEDDING PRESENT - Tommy/Reception
- WILD BILLY CHILDISH AND THE BLACK HANDS - Play Captain Calypso's
Hoodoo Party/Hangman
- WOOD CHILDREN - Heppen ~~XXX~~ Everday/Cat and Mouse
- YARGO - Body Bear/London

TOP 20 - INDIE LPs ^{MELODY MAKER}, 19.11.1988

1./12/ From Enslavement To Obliteration-NAPALM DEATH/Earachen Rec.	
2./1/ Day Dream Nation	- Sonic Youth/Blast First
3./4/ Let It Be	- LAIBACH/Mute Rec.
4./3/ Kylie	- Kylie Minogue/PWL
5./9/ The Serpent's Egg	- DEAD CAN DANCE/4AD
6./2/ Bug	- DINOSAUR JR./Blast First
7./6/ Into The Dragon	- BOM THE BASS/Rhytm King
8./5/ Innocensts	- ERASURE/Mutex Rec.
9./17/ Mini Album	- HOUSE OF LOVE/Rough Trade
10./20/ Ultra Vivid Scene	- ULTRA VIVID SCENE/4AD
11./8/ Blue Bell Knoll	- COCTEAU TWINS/4AD
12./7/ Tommy	- Wedding Present/Reception
14./14/ Houde Of Love	- HOUSE OF LOVE/Creation
15./10/ Tender Prey	- N.CAVE AND THE BAD SEEDS/Mute
16./13/ Rank	- THE SMITHS/Rough Trade
20./-/ Surfeer Rosa	- The PIXIES /Rough Trade

Na prvním místě speed-trash metal! Na třetím pak verze beatlovského alba "LET IT BE" - čili nejvyšší příčka komunistické kapely, neboť LAIBACH jsou ze socialistické republiky Jugoslávie. Dvakrát jsou v první dvacítky HOUSE OF LOVE, zato PIXIES se do ní zase vrátili. Kromě několika více či méně známých kapel od 4AD je zde dvojice od Blast First, která v pořadí 1. SONIC YOUTH a 2. DINOSAUR JR. vedla tři předcházející týdny! BOMB THE BASS je úděsná diskárna v duchu lonského hitu "Pump up the Volume". Zbývající prázdná místa /13., 17-19/ patří různým kompilacím uváděným coby "VARIOUS ARTISTS".

Zpracoval Petr Štembera